

Języki Programowania

dr inż. Tomasz Kubik

tomasz.kubik.staff.iiar.pwr.edu.pl

Pętla for

```
// Inicjacja tablicy wielowymiarowej
int[][] tab = { { 2, 3, 4, 5 },
                { 2, 3, 4, 5 },
                { 2, 3, 4, 5 } };

int end=0;
int i=0,j=0;
// Tradycyjne przerwanie pętli zewnętrznej (1)
for (i = 0; i < tab.length && end==0; i++) {
    for (j = 0; j < tab[0].length; j++) {
        if(tab[i][j]==3) { end=1; break;}
    }
}
System.out.println(i-1+" "+j); // i-1 (!)

// Tradycyjne przerwanie pętli zewnętrznej (2)
end=0;
for (i = 0; i < tab.length && end==0; i++) {
    for (j = 0; j < tab[0].length; j++) {
        if(tab[i][j]==3) { end=1; break; }
    }
    if(end==1) break;
}
System.out.println(i+" "+j); // i-1 (!)

// Przerwanie etykietowanej pętli zewnętrznej
outer: for (i = 0; i < tab.length ; i++) {
    for (j = 0; j < tab[0].length; j++) {
        if(tab[i][j]==3) { break outer; }
    }
}
System.out.println(i+" "+j); // i (!)
```

```
// foreach - specjalna instrukcja for
// - zmienna jest deklarowana wewnątrz pętli
// - poza pętlą zmienna jest niedostępna
// for ([typ] [zmienna]: [tablica]) {
//     // TO DO: ...
// }
// for( [typ] [zmienna]: [kolekcja] ) {
//     // TO DO: ...
// }

// Przerwanie etykietowanej pętli zewnętrznej
outer1: for(int[] row: tab) {
    for(int item: row) {
        if(item == 3) { break outer1; }
    }
} // brak jest informacji o indeksie elementu

// forEach - metoda kolekcji
// void forEach(Consumer<? super T> action)
//
var names = new ArrayList<String>();
names.add("John");
// Dostęp do elementów kolekcji w pętli foreach
for (String name : names) {
    System.out.println(name);
}
// Dostęp do elementów kolekcji metodą forEach
// i wyrażeniem lambda
names.forEach(name -> {
    System.out.println(name);
});
```

Proszę zajrzeć do `ex01.Main` w `Wyk04-2021.zip`

Wyrażenia lambda

```
// Wyrażenia lambda pojawiają się w miejscach,  
// w których oczekiwana jest implementacja  
// interfejsu funkcyjnego
```

```
@FunctionalInterface
```

```
interface I {  
    public void m(String s);  
}  
  
class CI implements I {  
    @Override // nie może być static  
    public void m(String s) {  
        System.out.println("m:" + s);  
    }  
}
```

```
public class C {  
    I i = null;  
    void k(String s) {  
        System.out.println("k:" + s);  
    }  
    void n(I i) {  
        i.m("Call from n(I)");  
    }  
    static void m(String s) {  
        System.out.println("sm:" + s);  
    }  
}
```

```
C() {  
    // instancja klasy implementującej interfejs  
    i = new CI();  
    // instancja klasy anonimowej  
    i = new I() {  
        @Override  
        public void m(String s) {  
            System.out.println("i:" + s);  
        }  
    };  
    // wyrażenia lambda  
    i = (String s) -> {System.out.println("l:" + s);};  
    i = (s) -> {System.out.println("l:" + s);};  
    i = s -> System.out.println("l:" + s);  
    // referencje do metod (o sygnaturze jak I.m() !!!)  
    i = C::m; // referencja do metody statycznej  
    i = this::k; //referencja do metody instancyjnej  
}  
  
// Istnieją cztery rodzaje referencji do metod  
// (mogących posłużyć zamiast wyrażenia lambda):  
// 1. referencja do statycznej metody  
// 2. referencja do metody instancyjnej jakiegoś  
//    obiektu  
// 3. referencja do metody instancyjnej jakiegoś  
//    obiektu szczególnego typu  
// 4. referencja do konstruktora
```

Proszę zajrzeć do `ex01.C` w `Wyk04-2021.zip`

Do poczytania:

<https://docs.oracle.com/javase/tutorial/java/javaOO/lambdaexpressions.html>

Przy okazji proszę zwrócić uwagę na formalny opis przypadku użycia. Może się to kiedyś przydać (przy tworzeniu wymagań we własnym projekcie !!!).

Wyrażenia lambda

- Z kompilacją wyrażeń lambda do kodu bajtowego i ich użyciem jest inaczej niż z kompilacją i użyciem interfejsów, klas i typów wyliczeniowych.
- Za szczegóły odpowiada wirtualna maszyna, a nie kompilator
 - w wirtualnej maszynie musi działać mechanizm dynamicznego wywoływania metod, którego implementacja zależy może od danej wirtualnej maszyny,
 - można się o tym przekonać dekompilując kod bajtowego danej klasy.

```
> javap -private Main
Warning: File .\Main.class does not contain class Main
Compiled from "Event.java"
class ex02.Main {
    ex02.Main();
    public static void main(java.lang.String...);
    private static void lambda$0(ex02.Event);
}
```

Proszę zajrzeć do `ex02.Main` w `Wyk03-2021.zip`

Do poczytania:

<https://www.edureka.co/community/40239/how-are-java-lambda-functions-compiled>

<https://stackoverflow.com/questions/16827262/how-will-java-lambda-functions-be-compiled>

<https://stackoverflow.com/questions/34589435/get-the-enclosing-class-of-a-java-lambda-expression>

Wyrażenia lambda

- Wyrażenie lambda może być:
 - void-compatible*
 - jeśli każdy `return` w bloku ma postać `return;` (żadna ścieżka wykonania nie doprowadzi do zwrócenia wartości),
 - value-compatible*
 - jeśli nie może zakończyć się normalnie albo każde wyrażenie `return` w bloku ma postać: `return Expression;` (są wyrzucane wyjątki lub każda ścieżka wykonania prowadzi do zwrócenia wartości).
- Kompilator musi ocenić z kontekstu, z jakim rodzajem wyrażenia lambda ma do czynienia i od tego uzależnić, którą metodę faktycznie należy wykonać (jeśli metod kandydujących do wywołania jest więcej niż jedna).

```
interface I { void m(); }
interface J { int m() throws Exception; }

public class A {
    void ma(I i) { i.m(); }
    void ma(J i) {
        try { i.m();
        } catch (Exception e) {
        }
    }

    public static void main(String[] args) {
        A a = new A();
        a.ma(() -> { // o tym, która metoda ma()
            zostanie wywołana zadecyduje kompilator
            boolean b = true;
            while (true)
                // jeśli w warunku wstawione jest b,
                // to wtedy jest problem
                // wyjaśnienie na stronie:
                https://stackoverflow.com/questions/56149752/t
                https://docs.oracle.com/javase/specs/jls/se8/h
                Thread.sleep(100); } });
    }
}
```

Proszę zajrzeć do `ex01` w `Wyk03-2021.zip`

Przykłady wyrażeń lambda

```
class Pair {
    int w=0, h=0;
    Pair enlarge() {
        w++; h++;
        return this; // metoda zwraca this,
    }                // dzięki czemu można tworzyć
}                    // łańcuchy wywołań: p.enlarge().enlarge();
// interfejs standardowy
@FunctionalInterface
interface Processing01 {
    void process01(int i); }

// interfejs generyczny (z dwoma parametrami)
@FunctionalInterface
interface Processing02<U,V> {
    V process02(U u); }

//interfejs generyczny (z jednym parametrem)
@FunctionalInterface
interface Processing03<U> {
    U process03(); }

public class Tester {
    // metoda z atrybutem typu interface
    public void proc01(Processing01 p, int input) {
        p.process01(input);
    }
    // metoda z atrybutem typu sparametryzowany interfejs generyczny
    public Pair proc02(Processing02<Pair, Pair> p, Pair input) {
        return p.process02(input);
    }

    // metoda z atrybutem typu sparametryzowany interfejs generyczny
    public Pair proc03(Processing03<Pair> p) {
        return p.process03();
    }

    public void m2(int i) {
        System.out.println("m2="+i);
    }
    // metoda statyczna
    public static void ms(int i) {
        System.out.println("ms(i)="+i);
    }
}
```

```
// metoda instancyjna
public void mi(int i) {
    System.out.println("mi(i)="+i);
}

public static void main(String ... args) {
    // instancja klasy
    Tester t1 = new Tester();

    // Gdy chcemy przetworzyć przekazany obiekt

    // 1a. Lambda z refencją do metody statycznej
    t1.proc01(a->Tester.ms(a),1);
    // 1b. Referencja do statycznej metody
    t1.proc01(Tester::ms,1);

    // Gdy chcemy przetworzyć przekazany obiekt

    // 2a. Lambda z refencją do metody instancyjnej
    t1.proc01(a->t1.mi(a),1);
    // 2b. Referencja do metody instancyjnej
    t1.proc01(t1::mi,1);
    // t1.method(t1::ms, 0, 0); // Źle, bo ms statyczna

    // Gdy chcemy zmienić przekazany obiekt

    // 3a. Lambda z referencją do metody przekazanej instancji
    Pair input = new Pair();
    Pair output = t1.proc02(sq -> sq.enlarge(), input);
    System.out.println("x="+output.w+" y"+output.h);

    // 3b. Referencja do metod instancji za pomocą nazwy klasy
    output = t1.proc02(Pair::enlarge, input);

    // Gdy chcemy przekazać metodę, która utworzy obiekt

    // 4a. Lambda z referencją do konstruktora
    output = t1.proc03(()-> new Pair());
    // 4b. Referencja do konstruktora
    output = t1.proc03(Pair::new);
}
```

Proszę zajrzeć do ex01 w Wyk04-2021.zip

Typy parametryzowane/generyczne (ang. *generics*)

- Mechanizm typów generycznych wprowadzono w JDK 1.5 (2004)
- Pozwala on **deklarować** klasy, interfejsy i metody z wykorzystaniem **parametrów**, a potem **używać** tych klas, interfejsów i metod z **różnymi wartościami tych parametrów**.
- **Typ generyczny** (sparametryzowany typ) i jego **parametr** (którego wartością może być jakiś typ) to **dwa różne pojęcia**.
- **Deklaracja** typu generycznego (gdy pojawiają się parametry) oraz jego **użycie** (gdy w miejsce parametrów wstawiane są typy) to **dwa różne konteksty**. Podczas deklaracji parametr reprezentuje jakiś typ. Podczas użycia w miejsce parametru musi pojawić się jakiś konkretny typ (typ ten staje się wartością parametru).
 - deklaracja (tu typ A zostaje zadeklarowany z parametrem T): `public class A<T> {}`
 - użycie (tu typ A zostaje użyty z parametrem o wartości Integer): `A<Integer> ai;`
- Typy generyczne nazywane są czasem „szablonami”, choć znaczenie tego pojęcia w Java **jest inne** niż C++.
- Zgodnie z konwencją parametry deklarowane są z wykorzystaniem końcowych liter alfabetu (T, U, V, . .).
- Zalety
 - większa kontrola typów podczas kompilacji,
 - brak konieczności rzutowania typów,
 - możliwość pisania uniwersalnych algorytmów.
- **Kolekcje Java napisano z użyciem typów generycznych (można jednak wciąż używać kolekcji bez parametryzacji, operujących na typie Object).**

Parametryzowane typy

- Deklaracja typu generycznego z parametrem T

```
public class A<T> { ... }
```

- Deklaracja pola, którego typ odpowiada zadeklarowanemu wcześniej parametrowi (tj. parametrowi towarzyszącemu deklaracji zewnętrznego typu)

```
public T fT;
```

- Deklaracja pola, którego typ jest typem sparmetryzowanym zadeklarowanym wcześniej parametrem

```
public A<T> fAT;
```

- Deklaracja metody sparmetryzowanej parametrem U

```
public <U> void m(...) {...}
```

- Deklaracja atrybutu metody, którego typ jest jak

- parametr metody

```
public <U> void mUU(U pA) {...}
```

- parametr zadeklarowany wcześniej

```
public <U> void mUT(T pA) {...}
```

```
***** Deklaracja typu generycznego
class C<T> { T f = null; }
***** Użycie typu generycznego
C<String> cS1 = new C<String>(); // kiedyś
C<String> cS2 = new C<>();       // teraz
var cI = new C<Integer>();       // teraz
cS1.f = "ALA";
cS2.f = cS1.f;
cI.f = 10;
// cI.f = cS.f; // ŹLE (różne typy pól)
System.out.println(cS1.getClass());
System.out.println(cI.getClass());
// powyższe wypisze: class C
```

```
***** Użycie listy typu standardowego
List lo = new ArrayList();
lo.add(1); // opakowanie do Integer
lo.add("2");
int i = (int)lo.get(0); // rozpakowanie do int
Integer oi = (Integer)lo.get(0);
String os = (String)lo.get(1);
***** Użycie listy typu generycznego
List<String> ls = new ArrayList<String>();
ls.add("hello");
String os1 = ls.get(0);
```

```
List<Integer> li = new ArrayList<>();
li.add(1);
Integer oi1 = li.get(0);
int i1 = li.get(0);
var li2 = new ArrayList<Integer>(); // skrótowo
```

Proszę zajrzeć do `ex01.B.m()`
w `Wyk04-2021.zip`

Przykłady typów generycznych

```
// sparametryzowana klasa
public class A<T> {
    // deklaracja pola z użyciem parametru klasy
    public T fieldT;

    // deklaracja metody z użyciem parametru klasy:
    // 1. typ atrybutu metody to parametr klasy
    // 2. typ wartości zwracanej to parametr klasy
    public T m01(T pT) {
        // nic nie wiemy o typie parametru, a więc:
        // 1. nie da się użyć konstruktora T:
        //     T t1 = new T(); // ŻŁE
        // 2. można jednak wywołać metody
        //     odziedziczone z klasy Object:
        System.out.println(pT.toString());
        // 3. można też przekazać sparametryzowany
        //     atrybut pT do sparametryzowanych metod
        T out = m02(pT); // DOBRZE
        // 4. można zwracać wartość typu T
        return out; // DOBRZE
    }

    // sparametryzowana metoda innym typem niż klasa
    // 1. parametr pojawia się przed sygnaturą metody,
    //     za modyfikatorem dostępu
    public <U> U m02(U pU) {
        // reguły używania U wewnątrz m02 są takie,
        // jak reguły używania T wewnątrz m01
        System.out.println(pU.toString());
        return null;
    }

    // sparametryzowana metoda (parametrem V):
    // a. posiada atrybut sparametryzowano parametrem
    //     użytym do parametryzacji klasy (T),
    // b. żaden inny atrybut nie jest
    //     sparametryzowany parametrem metody (V)
```

```
public <V> V m03(T pT) {
    // 0. można tak deklarować, ale trudno
    //     z takiej deklaracji skorzystać,
    //     bo wewnątrz metody nic nie wiadomo
    //     o typie V
    // 1. nie da się użyć konstruktora V:
    //     V v1 = new V(); // ŻŁE
    //     zawsze można zrobić przypisanie do null
    V v2 = null; // DOBRZE
    //     nie można przypisać obiektu klasy Object,
    //     bo V może okazać się jakąś klasą potomną
    //     V v3 = new Object(); // ŻŁE
    // 2. można uruchomić konstruktor
    //     klasy sparametryzowanej parametrem V:
    A<V> aV = new A<V>(); // DOBRZE
    // 3. typ A<V> jest różny od typu T,
    //     dlatego zmiennej typu A<V>
    //     nie da się użyć w miejscu
    //     przeznaczonym na zmienną typu T
    //     Object out1 = aV.m01(pT); // ŻŁE
    // 4. można jednak zmiennej typu V
    //     użyć tam, gdzie pozwala na to
    //     parametryzacja
    V out2 = aV.m02(v2); // DOBRZE
    // 5. można też użyć typu parametryzowanego
    //     przez V
    A<V> out3 = aV.m02(aV); // DOBRZE
    return null; // bez użycia rzutowania do typu V
                // można zwrócić jedynie null
}
```

Proszę zajrzeć do [ex01.A w Wyk04-2021.zip](#)

Do poczytania:

<https://docs.oracle.com/javase/tutorial/java/generics/index.html>

<https://www.oracle.com/technetwork/java/javase/generics-tutorial-159168.pdf>

<https://bulldogjob.pl/articles/1294-poznaj-podstawy-javy-typy-generyczne>

<https://bulldogjob.pl/articles/1294-poznaj-podstawy-javy-typy-generyczne>

https://www.studytrails.com/2016/09/10/java8_lambdas_functionalprogramming/

Typ wieloznaczny (ang. *wildcard type*)

Pozwala zawęzić zakres wartości dla parametru:

- przy parametryzacji typów (klas i interfejsów):
 - z ograniczeniem od góry `<U extends Type>`
 - podczas użycia można sparametryzować daną klasę lub interfejs typem potomnym dla *Type*,
- przy parametryzacji metod:
 - z ograniczeniem od góry `<V extends Type>`
 - podczas użycia można sparametryzować metodę typem potomnym dla *Type*,
- przy deklaracji pól, zmiennych i atrybutów o parametryzowanych typach:
 - bez ograniczeń dla parametru: `TTT<?>`
 - podczas użycia pola, zmiennej czy atrybutu wartość przypisywana może być dowolnego typu
 - z ograniczeniem parametru od góry: `TTT<? extends Type>`
 - podczas użycia pola, zmiennej czy atrybutu wartość przypisywana może być obiektem typu `TTT<X>`, którego parametr *X* musi być typem potomnym dla *Type*,
 - z ograniczeniem parametru od dołu: `TTT<? super Type>`
 - podczas użycia pola, zmiennej czy atrybutu wartość przypisywana może być obiektem typu `TTT<X>`, którego parametr *X* musi być typem bazowym dla *Type*.

Przykłady typów wieloznacznych

```
public class B {
// *** Deklaracja typu sparametryzowanego typem rozszerzonym
// 1. Typ rozszerzony musi być taki, aby dało się wydedukować typ bazowy.
//    Dlatego na pierwszym miejscu, w nawiasach <>, powinien pojawić się PARAMETR, tutaj U.
//    Nie może pojawić się tam ?.
// 2. Jeśli na zewnątrz zadeklarowano parametr U, to bieżący parametr U go nadpisze.
class D1<U extends Number>{} // Dobrze (typ bazowy to Number)
// class D2<U super Number>{} // Źle (nieznany typ bazowy)
// class D3<?>{} // Źle (nieznany typ bazowy)
// class D4<? extends Number>{} // Źle (nieznany typ bazowy)
// class D5<? super Number>{} // Źle (nieznany typ bazowy)
// *** Użycie typu sparametryzowanego typem rozszerzonym
D1<Integer> oid1 = new D1<>(); // Dobrze (Integer extends Number)
// D1<Object> ood1 = new D1<>(); // Źle (Object !extends Number)
// Zakładając, że istnieje klasa generyczna class A<T>{}
// *** Deklaracja metod z atrybutem sparametryzowanym typem rozszerzonym
// 1. typ atrybutu musi być taki, aby dało się wydedukować jego typ bazowy.
void m05(A<? extends Number> oeN) { // Dobrze, oeN jest typu A,
    A<Integer> ai=null; // sparametryzowanym typem dziedziczącym po Number
    m05(ai); // Dobrze użycie (ai jest typu A<Integer>, Integer extends Number)
}
void m06(A<? super Number> osN) { // Dobrze, atrybut osN jest typu A,
    A<Object> ao = null; // sparametryzowanym typem będącym klasą potomną do Number
    m06(ao); // Dobrze (ao jest typu A<Object>, Number extends Object)
}
// *** Deklaracja metody z atrybutem typu odpowiadającego
// typowi rozszerzonemu, z jakim metodę sparametryzowano,
// 1. typ atrybutu musi być taki, aby dało się wydedukować jego typ bazowy.
<V extends Number> void m07(V oV) {
    // m07(new Object()); // Źle (Object !extends Number)
    m07(12); // Dobrze (Integer extends Number)
}
// <U super A> void m07(U osN) {} // Źle, nie można użyć super
// <U extends A> void m07(U osN) {} // Dobrze, nadpisany jest parametr U
// <? extends A> void m07(U osN) {} // Źle, ? to nieznany parametr
```

Proszę zajrzeć do ex01.B w Wyk04-2021.zip

Zasady ogólne parametryzacji typów

- Deklaracja parametryzowanych typów i metod odbywa się z wykorzystaniem nawiasów ostrych, w których pojawia się jeden lub, po przecinkach, więcej parametrów, z określeniem lub bez określenia zakresu stosowania
ale nigdy w postaci `<? ... T>` (z **super** lub **extends** zamiast kropek)
- Parametr wcześniej zadeklarowany może wystąpić w deklaracjach wszędzie tam, gdzie oczekiwany jest typ, jednak wtedy nie można zawężyć zakresu stosowania tego parametru (bo zakres określono już w deklaracji tegoż parametru), ani go parametryzować dalej.
- Stąd:

- jeśli **zadeklarowany wcześniej parametr** ma posłużyć do zadeklarowania **parametryzowanego typu** pola, zmiennej czy atrybutu, to można go użyć na **dwa sposoby**:

```
Type<T> field;
```

```
Type<? ... T> field; (z super lub extends zamiast kropek)
```

ale nigdy `Type<T ... SomeType> field;` (z **super** lub **extends** zamiast kropek)

(nie można zawężyć zadeklarowanego wcześniej parametru `T`),

- jeśli **zadeklarowany wcześniej parametr** ma posłużyć do zadeklarowania **typu** pola, zmiennej czy atrybutu, to można go użyć na **jeden tylko sposób**:

```
T field;
```

(parametru nie da się dalej parametryzować).

Zasady PECS (ang. *Producer Extends, Consumer Super*)

- *Producer Extends*: `<? extends Type >`
 - jeśli potrzebujesz listę, z której będziesz wyciągał elementy jakiegoś typu dziedziczącego po wskazanym typie *Type*, to użyj deklaracji:
`List<? extends Type> l;`
 - wtedy jednak do listy nie będzie mógł nic dodać.
- *Consumer Super*: `<? super Type >`
 - jeśli chcesz do listy dodać elementy jakiegoś typu *Type*, to użyj:
`List<? super Type> l;`
 - ale nie masz gwarancji, jakie elementy z takiej listy będziesz pobierał
- *General*: `<Type >`
 - jeśli chcesz mieć pełen zakres możliwości w dodawaniu elementów do i pobieraniu elementów z listy, korzystaj z konkretnego typu *Type*, np.
`List<Integer>.`

Przykłady zastosowania zasad *PECS*

```
class E1{ public int i;    }
class E2 extends E1 {}
class E3 extends E2 {}

void mRead(List<? extends E2> l) {
    // Elementami listy mogą być obiekty typu
    // jakaś klasa dziedziczająca po E2
    // Dlatego referencje do obiektów z tej listy
    // można przypisać jedynie do zmiennych
    // typu klasa E2 lub jej klasy bazowe.

    // E3 e3 = l.get(0); // Źłe
    E2 e2 = l.get(0);    // Dobrze
    E1 e1 = l.get(0);    // Dobrze
    Object o = l.get(0); // Dobrze

    // Do listy da się nic wstawić. Nie wiadomo,
    // jaki będzie ostatecznie typ jej elementów
    // (gdy podczas wywołania metody wstawi się
    // do niej jakąś zadeklarowaną listę).
    // W szczególności mogłoby się okazać, że
    // typem tym jest jakaś klasa E4 (na razie
    // jeszcze nieznaną) dziedziczająca po E3.
    // Zaś do zmiennej typu szczegółowego nie można
    // przypisać elementu typu ogólniejszego.

    // l.add(o);          // Źłe
    // l.add(new E1());    // Źłe
    // l.add(new E2());    // Źłe
    // l.add(new E3());    // Źłe
}

void mWrite(List<? super E2> l) {
    // Elementami listy mogą być obiekty typu
    // jakaś klasa stojąca w drzewie dziedziczenia
    // powyżej E2. Nie wiadomo jednak, która.
```

```
// Dlatego nie da się przypisać referencji
// do obiektu z tej listy do żadnej zmiennej,
// poza zmienną typu Object.

// E3 e3 = l.get(0); // Źłe,
// E2 e2 = l.get(0); // Źłe,
// E1 e1 = l.get(0); // Źłe,
Object o = l.get(0); // Dobrze,

// Do listy za to można wstawić
// obiekty typów dziedziczających po E2
// l.add(o);          // Źłe
// l.add(new E1());    // Źłe
l.add(new E2());      // Dobrze
l.add(new E3());      // Dobrze
}

void m(List<E2> l) {
    // Z parametru wynika, że elementami
    // listy są obiekty typu E2.
    // Dlatego referencje do obiektów pozyskanych
    // z listy można przypisać do zmiennych typu E2
    // lub któraś z klas bazowych.
    // E3 e3 = l.get(0); // Źłe,
    E2 e2 = l.get(0);    // Dobrze,
    E1 e1 = l.get(0);    // Dobrze,
    Object o = l.get(0); // Dobrze,

    // Do listy dodawać można elementy typu
    // E2 oraz jej klas pochodnych
    // l.add(o);          // Źłe
    // l.add(new E1());    // Źłe
    l.add(new E2());      // Dobrze
    l.add(new E3());      // Dobrze
}
```

Proszę zajrzeć do `ex01.PECS` w `Wyk04-2021.zip`

Przykłady dedukcji wartości parametru

```
import java.util.ArrayList;
import java.util.Collection;

public class GenericsTest {
    // Po deklaracji metody z atrybutami o typach
    // parametryzowanych tym samym parametrem
    // przy użyciu tej metody z jakimiś konkretnymi
    // atrybutami wartość parametru jest dedukowana.
    // Wartością tą staje się typ "minimalny"
    // tj. typ atrybutu, który jest typem stojącym
    // najwyżej wspólnego drzewa dziedziczenia
    // wszystkich atrybutów. Brak "minimalnego" to błąd.

    // Użycie parametru w metodzie musi być poprawne,
    // a więc używane typy muszą się zgadzać.
    static void fromArrayToCollection1(Object[] a,
    Collection<?> c) {
        // przykład użycia typu sparametryzowanego,
        for (Object o : a) {
            // c.add(o); // Źle, (? != Object)
        }
    }
    static <T> void fromArrayToCollection2(T[] a,
    Collection<T> c) {
        // przykład użycia typu sparametryzowanego,
        for (T o : a) {
            c.add(o); // Dobrze, T == T
        }
    }

    public static void main(String[] args) {
        Object[] ao = new Object[100];
        Collection<Object> co = new ArrayList<Object>();

        fromArrayToCollection2(ao, co); // Dobrze, T = Object
```

```
String[] as = new String[100];
Collection<String> cs = new ArrayList<String>();

    fromArrayToCollection2(as, cs); // Dobrze, T = String

    fromArrayToCollection2(as, co); // Dobrze, T = Object

Integer[] ai = new Integer[100];
Float[] af = new Float[100];
Number[] an = new Number[100];
Collection<Number> cn = new ArrayList<Number>();

    fromArrayToCollection2(ai, cn); // Dobrze, T = Number

    // T inferred to be Number
    fromArrayToCollection2(af, cn); // Dobrze, T = Number

    fromArrayToCollection2(an, cn); // Dobrze, T = Number

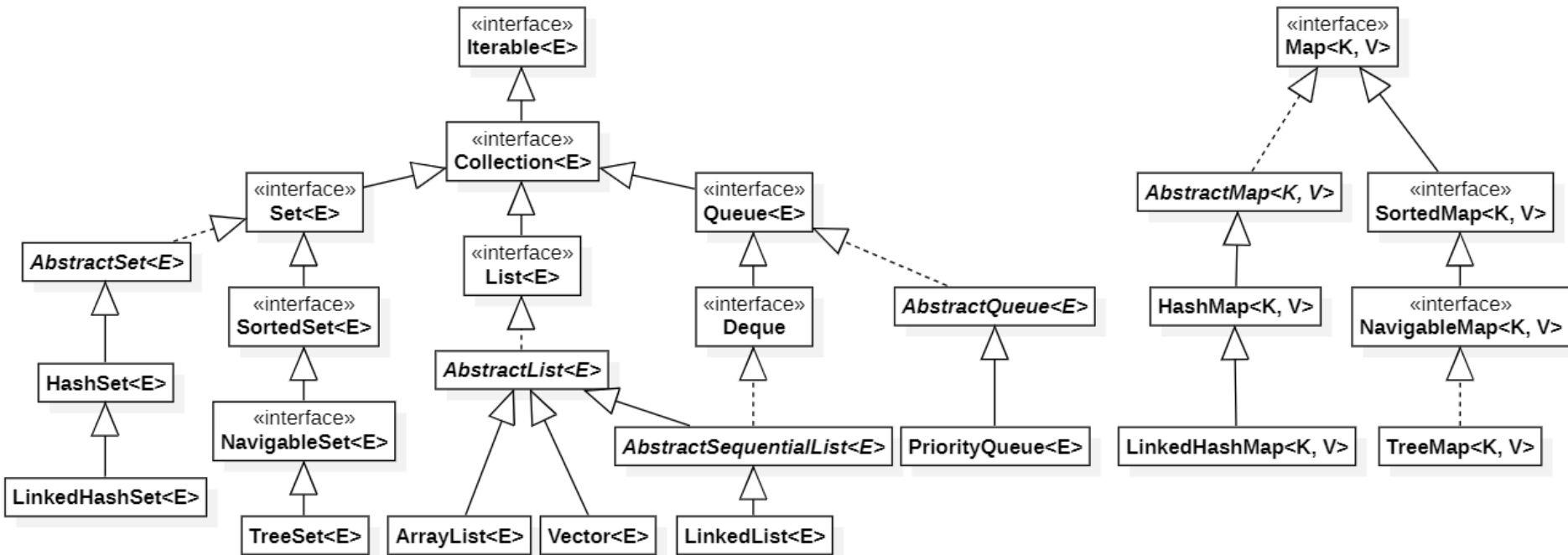
    // T inferred to be Object
    fromArrayToCollection2(an, co); // Dobrze, T = Object

    // fromArrayToCollection2(an, cs); // Źle,
    // wśród atrybutów nie da się wskazać
    // atrybutu "minimalnego"
    // (Number nie stoi powyżej String,
    // String nie stoi powyżej Number)
```

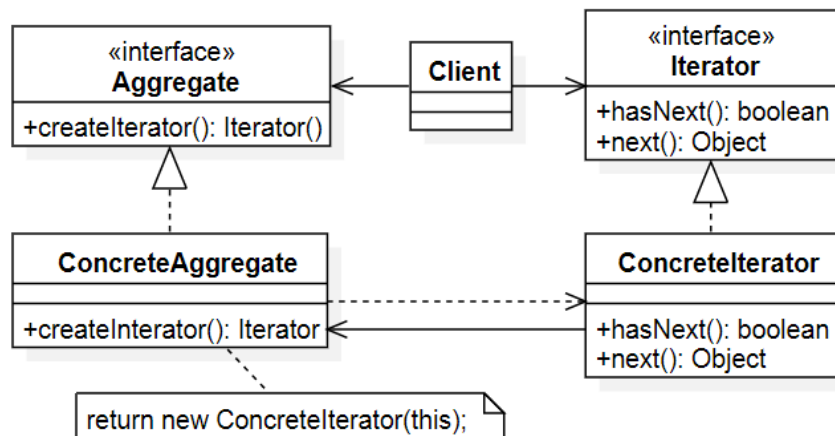
Proszę zajrzeć do `ex01.GenericsTest` w `Wyk04-2021.zip`

Mapy i kolekcje

- Powstały, aby ułatwiać organizowanie danych w złożone struktury.

- Można je przeglądać: iteratorem (wg wzorca *iteratora*) lub stosując *foreach*.

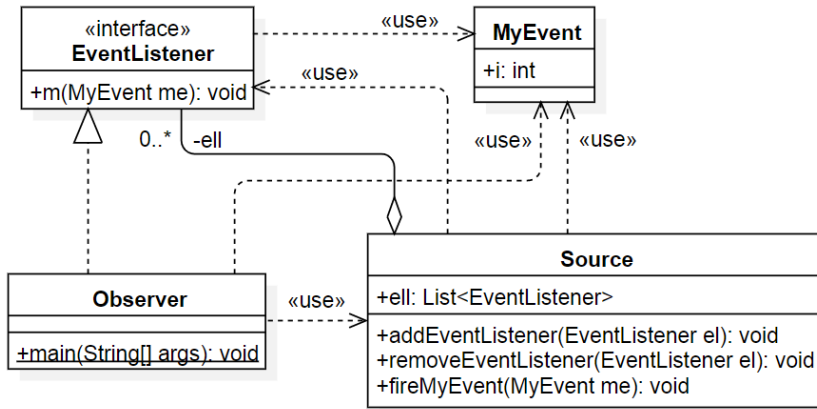
Do poczytania:

<https://www.javabrahman.com/design-patterns/iterator-design-pattern-in-java/>

https://www.tutorialspoint.com/design_pattern/iterator_pattern.htm

<https://www.dineshonjava.com/iterator-pattern-design-patterns-java/>

Wzorzec *obserwatora* (ang. *observer*)

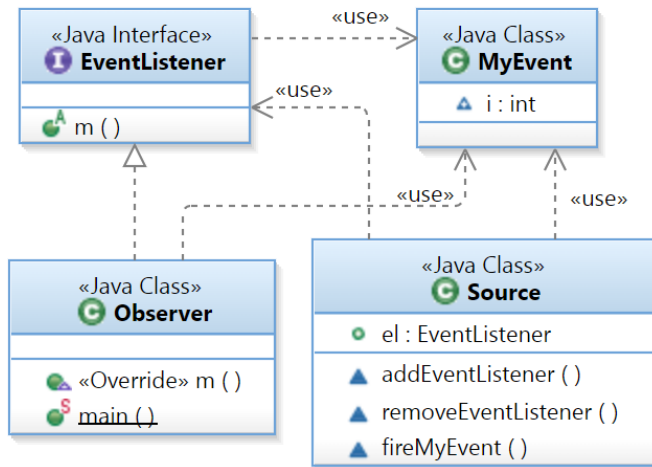


```
interface EventListener{
    void m(MyEvent me);
}

class MyEvent{
    int i;
}

class Source{
    private List<EventListener> ell = new ArrayList<>();
    void addEventListener(EventListener el) {
        ell.add(el); }
    void removeEventListener(EventListener el) {
        ell.remove(el); }
    void fireMyEvent(MyEvent me) {
        for(EventListener el: ell) {
            el.m(me); }
        }
    }
}
```

```
public class Observer implements EventListener{
    public static void main(String[] args) {
        Source s = new Source();
        Observer o = new Observer();
        s.addEventListener(o);
        s.addEventListener(e -> o.m(e));
        s.fireMyEvent(new MyEvent());
        s.removeEventListener(o);
        s.fireMyEvent(new MyEvent());
    }
    @Override
    public void m(MyEvent me) {
        System.out.println(me.i);
    }
}
```

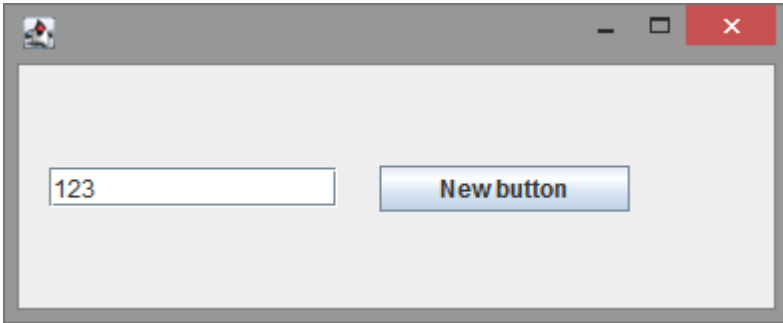

Proszę zajrzeć do ex01.Observer w Wyk04-2021.zip
Proszę zajrzeć do ex02.Event w Wyk04-2021.zip

Implementacja graficznego interfejsu użytkownika

- Zwykle odbywa się na dwa sposoby:

z wykorzystaniem klas Swing,

z wykorzystaniem środowiska JavaFX.

- Projekty modułowe wymagają ustawienia odpowiednich zależności:

dla klas SWING,

```
module wyk04 {  
    requires java.desktop;  
}
```

dla środowiska JavaFX.

```
module SimpleFX {  
    requires javafx.controls;  
    requires javafx.fxml;  
    requires javafx.base;  
    requires javafx.graphics;  
  
    opens application to javafx.graphics, javafx.fxml;  
}
```

Proszę zajrzeć do SimpleFX.zip

Proszę zajrzeć do ex02 w Wyk04-2021.zip

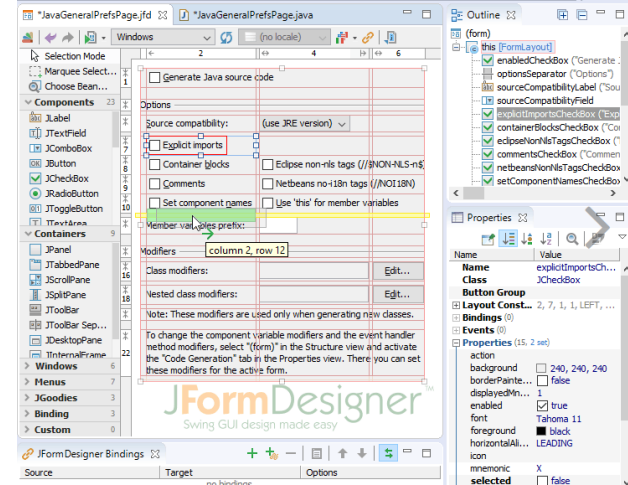
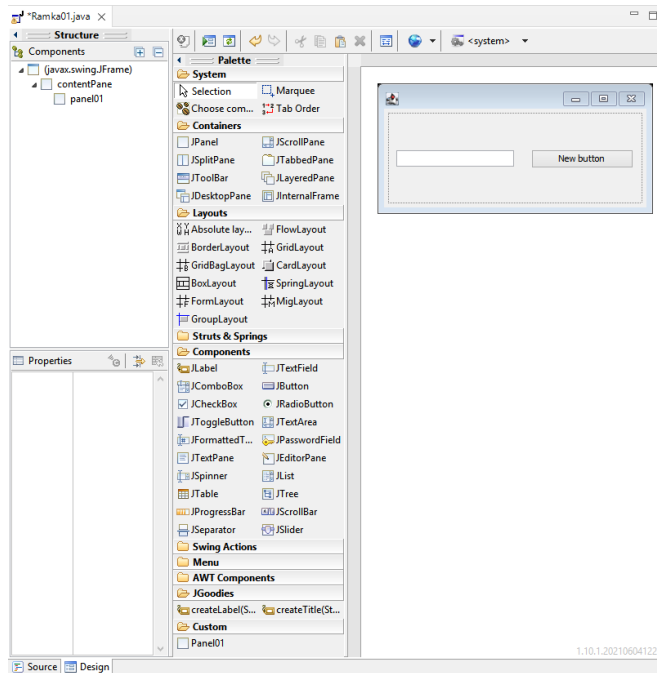
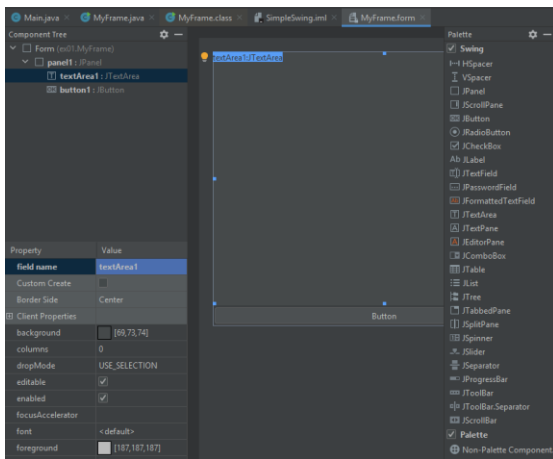
Implementacja graficznego interfejsu użytkownika w Java

- Zintegrowane środowiska programowania zwykle oferują narzędzia do realizacji tego zadania.

W IntelliJ IDEA istnieje Swing UI Designer (z GUI Designer).

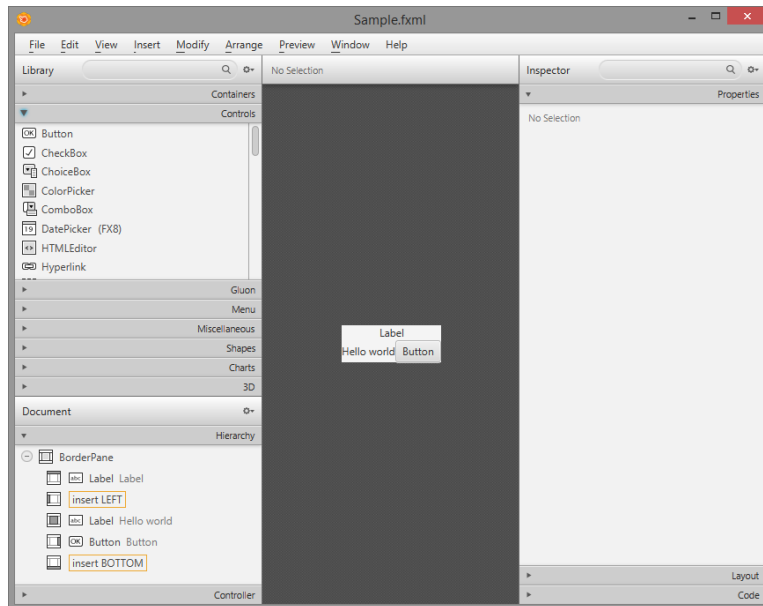
W eclipse narzędzie dostarczane jest w postaci rozszerzenia WindowBuilder (zawiera SwingDesigner).

W obu środowiskach można używać komercyjnego rozszerzenia JFormDesigner.

Implementacja graficznego interfejsu użytkownika w JavaFX

- Zwykle odbywa się z wykorzystaniem narzędzia SceneBuilder
 - narzędzie to generuje opis interfejsu z języku fxml,
 - na podstawie tego opisu podczas inicjalizacji aplikacji interfejs zostanie utworzony w dynamiczny sposób.


```
<?xml version="1.0" encoding="UTF-8"?>

<?import javafx.scene.control.Button?>
<?import javafx.scene.control.Label?>
<?import javafx.scene.layout.BorderPane?>

<BorderPane xmlns="http://javafx.com/javafx/17"
  xmlns:fx="http://javafx.com/fxml/1" fx:controller="application.SampleController">
  <right>
    <Button fx:id="myButton" mnemonicParsing="false" onAction="#clicked"
      text="Button" BorderPane.alignment="CENTER" />
  </right>
  <center>
    <Label fx:id="myLabel" text="Hello world" BorderPane.alignment="CENTER" />
  </center>
  <top>
    <Label text="Label" BorderPane.alignment="CENTER" />
  </top>
</BorderPane>
```

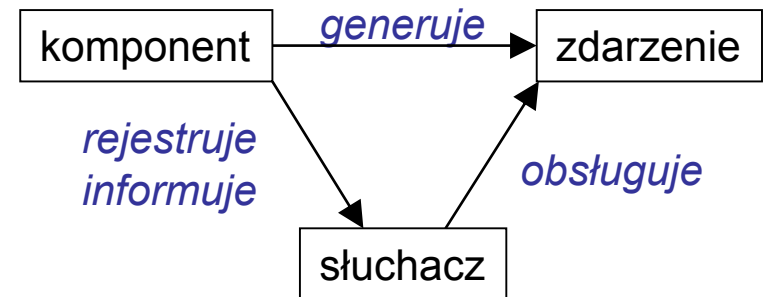
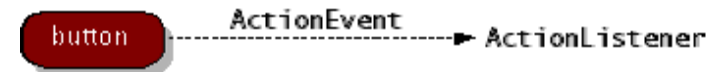
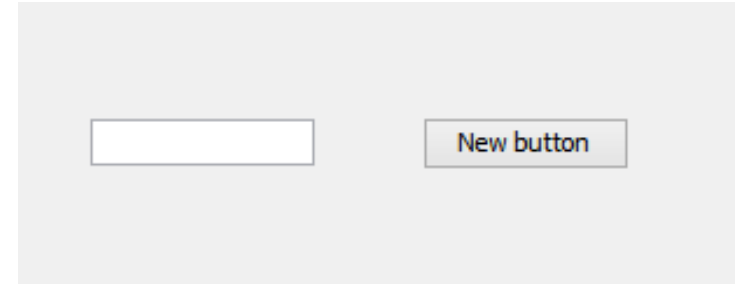
```
public class Main extends Application {
    @Override
    public void start(Stage primaryStage) {
        try {
            BorderPane root = (BorderPane)FXMLLoader.load(getClass().getResource("Sample.fxml"));
            Scene scene = new Scene(root,400,400);
            scene.getStylesheets().add(getClass().getResource("application.css").toExternalForm());
            primaryStage.setScene(scene);
            primaryStage.sizeToScene();
            primaryStage.show();
        } catch (Exception e) { e.printStackTrace(); }
    }

    public static void main(String[] args) {
        launch(args);
    }
}
```

Zdarzenia komponentów Swing

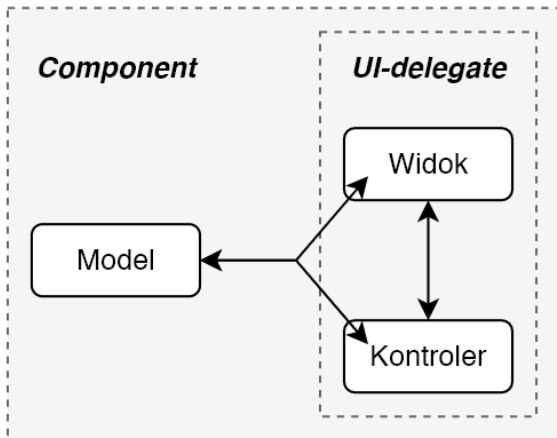
- Model obsługi zdarzeń działa zgodnie z wzorcem **obserwatora**

```
public class Panel01 extends JPanel {  
    private JTextField textField;  
    public Panel01() {  
        setLayout(null);  
        textField = new JTextField();  
        textField.setBounds(45, 87, 96, 20);  
        add(textField);  
        textField.setColumns(10);  
  
        Button btnNewButton = new JButton("New button");  
        btnNewButton.addActionListener(  
            e->textField.setText("AAA"));  
        btnNewButton.setBounds(187, 86, 89, 23);  
        add(btnNewButton);  
    }  
}
```


Wzorzec *model-delegat*

- Komponenty Swing korzystają z wzorca **model-delegat** (ang. *model-delegate*), który jest uproszczonym wariantem wzorca MVC (ang. *model-view-controller*).
- We wzorcu tym obiekty widoku (ang. *view*) oraz kontrolera (ang. *controller*) są zagregowane w pojedynczym elemencie, zwanym **delegatem** interfejsu użytkownika (ang. *UI-delegate*), który prezentuje komponent na ekranie oraz obsługuje zdarzenia GUI.
- **delegat** współpracuje z **modelem**, przy czym sposób interakcji **delegata** z **użytkownikiem** można kontrolować poprzez ustawienie w nim odpowiedniego **edytora** (ang. *editor*) i **renderera** (ang. *render*) dla każdego obsługiwanego typu danych
 - **model** zapewnia dostęp do danych,
 - **edytor** umożliwia edycję danych na interfejsie graficznym,
 - **renderer** służy do graficznej prezentacji danych.
- Choć w Java API dostarczono **domyślne implementacje** modeli, edytorów i rendererów, dobrze jest zaimplementować ich **własne wersje** (implementując odpowiednie interfejsy z Java API).


```
table = new JTable();
table.setModel(new
DefaultTableModel(
    new Object[][] {
        { "some", "text" },
        { "any", "text" },
        { "even", "more" },
        { "text", "values" } },
    new Object[] {
        "Column 1",
        "Column 2" }
));
scrollPane.setViewportView(table);
```

Column 1	Column 2
some	text
any	text
even	more
text	values

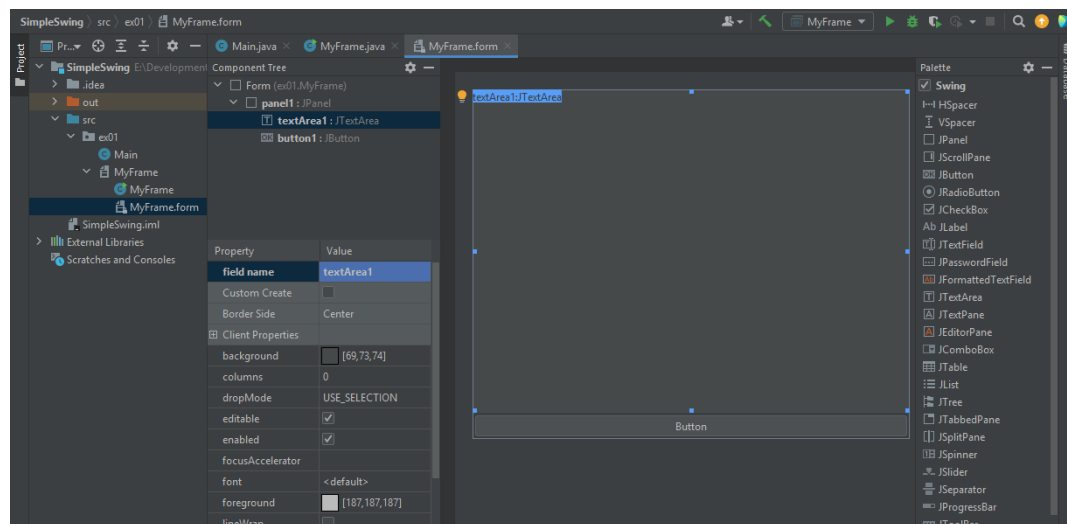
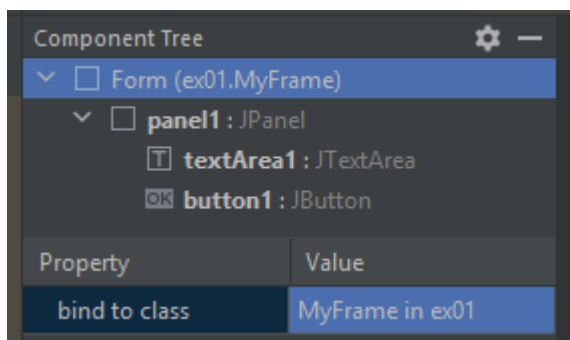
Do poczytania:

<https://docs.oracle.com/javase/tutorial/uiswing/components/index.html>

Uwagi do GUI Designer (IntelliJ IDEA)

- W IntelliJ IDEA graficzny interfejs użytkownika można zaprojektować korzystając z narzędzia *GUI Designer*.
 - narzędzie to tworzy opis interfejsu w postaci pliku xml z rozszerzeniem `.form`
 - na bazie tak przygotowanego opisu podczas budowania projektu dokładane są do niego dodatkowe klasy Java odpowiedzialne za wygląd i częściowe zachowania używanych komponentów graficznych,
 - do zaprojektowanej formy można dowieźć wybraną klasę
- Przyjęte podejście jest więc trochę podobne do podejścia zastosowanego w JavaFX (graficzny interfejs opisuje się w jakimś języku, a potem, na podstawie tego opisu, tworzone są instancje odpowiednich klas).

```
<?xml_version="1.0" encoding="UTF-8"?>
<form xmlns="http://www.intellij.com/uideigner/form/" version="1" bind-to-
class="ex01.MyFrame">
  <grid id="27dc6" binding="panel1" default-binding="true" layout-
manager="BorderLayout" hgap="0" vgap="0">
    <constraints>
      <xy x="20" y="20" width="500" height="400"/>
    </constraints>
    <properties/>
    <border type="none"/>
    <children>
      <component id="7072" class="javax.swing.JTextArea" binding="textArea1" default-
binding="true">
        <constraints border-constraint="Center"/>
        <properties/>
      </component>
      <component id="be29d" class="javax.swing.JButton" binding="button1" default-
binding="true">
        <constraints border-constraint="South"/>
        <properties>
          <text value="Button"/>
        </properties>
      </component>
    </children>
  </grid>
</form>
```


Do poczytania:

<https://www.jetbrains.com/help/idea/gui-designer.html>

Uwagi do GUI Designer (IntelliJ IDEA)

- Źródła kodu dodatkowych klas są niewidoczne, jednak w wynikach kompilacji można znaleźć ich kod bajtowy.
- O tym, jaka „magia” dzieje się w kodzie można się przekonać po wybraniu opcji *Generate GUI info/Java source code* i przebudowaniu projektu:
 - w klasie dowiązanej do formy pojawi się dodatkowa metoda oraz blok inicjalizacji instancyjnej.

